

31989R0120

20.1.1989.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 16/19

UREDBA KOMISIJE (EEZ) br. 120/89**od 19. siječnja 1989.****o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu izvoznih pristojbi i naknada za poljoprivredne proizvode**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 136/66/EEZ od 22. rujna 1966. o osnivanju zajedničke organizacije tržišta ulja i masti ⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2210/88 ⁽²⁾, a posebno njezin članak 19. stavak 3. i članak 20. stavak 3.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 804/68 od 28. lipnja 1968. o zajedničkoj organizaciji tržišta mlijeka i mliječnih proizvoda ⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1109/88 ⁽⁴⁾, a posebno njezin članak 13. stavak 3.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2180/71 od 12. listopada 1971. o općim pravilima koja se primjenjuju na tržište mlijeka i mliječnih proizvoda u slučaju teškoća s opskrbom ⁽⁵⁾, a posebno njezin članak 2. stavak 1.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1603/74 od 25. lipnja 1974. o uvođenju izvozne naknade za određene žitarice, rižu i proizvode na bazi mlijeka koji sadrže dodani šećer u slučaju teškoća s opskrbom šećera ⁽⁶⁾, a posebno njezin članak 1. stavak 3.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2727/75 od 29. listopada 1975. o zajedničkoj organizaciji tržišta žitarica ⁽⁷⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2221/88 ⁽⁸⁾, a posebno njezin članak 12. stavak 2.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2742/75 od 29. listopada 1975. o proizvodnim naknadama za proizvodnju žitarica i riže ⁽⁹⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1009/86 ⁽¹⁰⁾, a posebno njezin članak 8. stavak (a),

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2747/75 od 29. listopada 1975. o utvrđivanju općih pravila koja se primjenjuju u

slučaju kada je narušeno tržište žitarica ⁽¹¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2560/77 ⁽¹²⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1418/76 od 21. lipnja 1976. o zajedničkoj organizaciji tržišta riže ⁽¹³⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2229/88 ⁽¹⁴⁾, a posebno njezin članak 10. stavak 2.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1432/76 od 21. lipnja 1976. o utvrđivanju općih pravila koja se primjenjuju u slučaju kada je narušeno tržište riže ⁽¹⁵⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 426/86 od 24. veljače 1986. o zajedničkoj organizaciji tržišta proizvoda od prerađenog voća i povrća ⁽¹⁶⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2247/88 ⁽¹⁷⁾,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 520/77 od 14. ožujka 1977. o uvođenju izvozne naknade za određene prerađene proizvode od voća i povrća, a koji sadrže dodani šećer, u slučaju teškoća se opskrbom šećera ⁽¹⁸⁾, a posebno njezin članak 1. stavak 4.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1785/81 od 30. lipnja 1981. o zajedničkoj organizaciji tržišta šećera ⁽¹⁹⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2306/88 ⁽²⁰⁾, a posebno njezin članak 13. stavak 2. i članak 18. stavke 4. i 5.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1650/86 od 20. svibnja 1986. o izvoznim subvencijama i pristojbama za maslinovo ulje ⁽²¹⁾, a posebno njezin članak 6.,

budući da Uredba Komisije (EEZ) br. 645/75 ⁽²²⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3677/86 ⁽²³⁾, propisuje zajednička detaljna pravila za primjenu izvoznih pristojbi i naknada za poljoprivredne proizvode; budući da je iskustvo pokazalo da bi u tu Uredbu trebalo uvesti nove odredbe; budući da bi zbog jasnoće i učinkovitosti uprave trebalo preinačiti pravila koja se odnose na taj predmet;

⁽¹⁾ SL L 172, 30.9.1966., str. 3025/66.

⁽²⁾ SL L 197, 26.7.1988., str. 1.

⁽³⁾ SL L 148, 28.6.1968., str. 13.

⁽⁴⁾ SL L 110, 29.4.1988., str. 27.

⁽⁵⁾ SL L 231, 14.10.1971., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 172, 27.6.1974., str. 9.

⁽⁷⁾ SL L 281, 1.11.1975., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 197, 26.7.1988., str. 16.

⁽⁹⁾ SL L 281, 1.11.1975., str. 57.

⁽¹⁰⁾ SL L 94, 9.4.1986., str. 6.

⁽¹¹⁾ SL L 281, 1.11.1975., str. 82.

⁽¹²⁾ SL L 303, 28.11.1977., str. 1.

⁽¹³⁾ SL L 166, 25.6.1976., str. 1.

⁽¹⁴⁾ SL L 197, 26.7.1988., str. 27.

⁽¹⁵⁾ SL L 166, 25.6.1976., str. 39.

⁽¹⁶⁾ SL L 49, 27.2.1986., str. 1.

⁽¹⁷⁾ SL L 198, 26.7.1988., str. 21.

⁽¹⁸⁾ SL L 73, 21.3.1977., str. 26.

⁽¹⁹⁾ SL L 177, 1.7.1981., str. 4.

⁽²⁰⁾ SL L 201, 27.7.1988., str. 65.

⁽²¹⁾ SL L 145, 30.5.1986., str. 8.

⁽²²⁾ SL L 67, 14.3.1975., str. 16.

⁽²³⁾ SL L 351, 12.12.1986., str. 1.

budući da su izvozne pristojbe i naknade dio izvoznih davanja, kako je posebno utvrđeno člankom 1. stavkom 2. točkom (e) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2144/87 od 13. srpnja 1987. o carinskom dugu⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 4108/88⁽²⁾;

budući da se izvozne pristojbe ne smiju primjenjivati za izvoze na osnovi dozvole, kada je subvencija unaprijed utvrđena ili kada je određena natječajem;

budući da određene transakcije nisu od ekonomskog značenja ili se radi o vrlo malim količinama; budući da se te transakcije mogu izuzeti iz izvozne pristojbe;

budući da je potrebno odrediti datum koji će se uzeti u obzir pri određivanju stope izvozne pristojbe kao i državu članicu koja će naplatiti izvoznu pristojbu;

budući da radi izbjegavanja špekulativnih transakcija treba poduzeti mjere kako bi se osiguralo da proizvodi za koje je prihvaćena izvozna deklaracija napuste carinsko područje Zajednice u razumnom roku; budući da se razdoblje od 60 dana, koje je propisano za izvoze koji mogu ostvariti subvenciju, također može primijeniti pri naplati izvozne pristojbe; budući da se u slučajevima prekoračenja tog razdoblja moraju propisati posebne odredbe kako bi se odredile njihove stope, poglavito u slučaju izvoznih pristojbi;

budući da je carinskim nadležnim tijelima lakše ako se proizvodi na koje se primjenjuje izvozna pristojba prenose na temelju postupka koji je različit od onoga koji se primjenjuje za proizvode na koje se ne odnosi izvozna pristojba; budući da bi u tu svrhu trebalo osigurati da se proizvodi na koje se primjenjuje izvozna pristojba prenose u skladu s postupkom o vanjskom provozu Zajednicom;

budući da se u slučaju kada dotični proizvodi napuštaju područje Zajednice tijekom prijevoza od jednog do drugog mjesta u Zajednici, ali se ne vraćaju ponovno u Zajednicu, treba propisati primjerene odredbe kako bi se moglo naplatiti tu izvoznu pristojbu; budući da radi toga treba primijeniti Uredbu Komisije (EEZ) br. 1062/87 od 27. ožujka 1987. o odredbama za provedbu postupka o provozu Zajednicom i za određena pojednostavnjenja tog postupka⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1469/88⁽⁴⁾;

budući da su se izvozne dozvole mogle primjenjivati ili izdavati prije datuma primjene izvozne pristojbe, bez unaprijed utvrđene

subvencije; budući da, izuzev slučajeva kada se unaprijed utvrđuje subvencija, ne bi trebalo zahtijevati izvoz poljoprivrednih proizvoda kada se primjenjuje izvozna pristojba; budući da stoga treba osigurati da se zahtjeve za dozvolom ili same dozvole na zahtjev dotične stranke može povući ili poništiti bez oslobođenja od podnesenog sredstva osiguranja;

budući da su mjere predviđene ovom Uredbom u skladu s mišljenjem nadležnih upravljačkih odbora,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ne dovodeći u pitanje iznimke predviđene posebnim pravilima Zajednice koja se odnose na određene poljoprivredne proizvode, ovom se Uredbom propisuju zajednička detaljna pravila za primjenu izvoznih pristojbi i naknada (u daljnjem tekstu „izvozne pristojbe”) za poljoprivredne proizvode, kako je predviđeno u:

- drugoj alineji članka 20. stavka 1. Uredbe br. 136/66/EEZ,
- članku 2. stavku 1. Uredbe (EEZ) br. 2180/71,
- članku 1. stavku 1. Uredbe (EEZ) br. 1603/74,
- članku 6. stavku 2. Uredbe (EEZ) br. 2742/75,
- prvoj alineji članka 2. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 2747/75,
- prvoj alineji članka 2. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 1432/76,
- članku 1. stavku 1. Uredbe (EEZ) br. 520/77,
- članku 18. stavcima 1. i 4. Uredbe (EEZ) br. 1785/81.

Članak 2.

Izvozne se pristojbe primjenjuju na sve izvoze, stalne ili privremene, do odredišta izvan carinskog područja Zajednice, osim ako to nije drugačije predviđeno ovom Uredbom, i to za:

- (a) proizvode na koje se odnosi članak 9. stavak 2. Ugovora, bez obzira na to odnosi li se ta odredba na pakiranje ili ne;
- (b) proizvode na koje se ne odnosi članak 9. stavak 2. Ugovora, kada sadrže dijelove koji podliježu izveznoj pristojbi na koje se u potpunosti ili djelomice odnosi navedena odredba prije nego što se upotrijebe za proizvodnju izvoznog proizvoda.

Članak 3.

1. Nikakva se izvozna pristojba ne može naplatiti za izvoze za koje je unaprijed utvrđena subvencija ili je određena u natječajnom postupku.

⁽¹⁾ SL L 201, 22.7.1987., str. 15.

⁽²⁾ SL L 361, 29.12.1988., str. 2.

⁽³⁾ SL L 107, 22.4.1987., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 132, 28.5.1988., str. 67.

Kada je u slučaju sastavljenog proizvoda unaprijed utvrđena subvencija, u pogledu jednog ili više dijelova, u smislu članka 8. stavka 3. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 ⁽¹⁾ primjenjuje se izuzeće od izvozne pristojbe samo za taj dio ili dijelove.

2. Osim slučajeva iz poglavlja II. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 918/83 ⁽²⁾, izvozna se pristojba ne naplaćuje za:

- (a) proizvode koji služe za opskrbu, a koji su utovareni unutar Zajednice na plovila ili u letjelice na međunarodnim rutama, pod uvjetom da dotična količina ne prelazi onu koja je inače potrebna za opskrbu tih plovila ili letjelica;
- (b) proizvode namijenjene oružanim snagama države članice koje su stacionirane izvan carinskog područja Zajednice;
- (c) male pošiljke koje nisu komercijalne prirode, kada težina sadržaja koji podliježe plaćanju pristojbe, ne prelazi tri kilograma po pošiljci; drugi su uvjeti primjene ovog oslobođenja, uz izuzetak onih koje se odnose na vrijednost proizvoda, isti kao i oni propisani člancima od 29. do 31. Uredbe (EEZ) br. 918/83;
- (d) robu iz osobne prtljage putnika, kada težina sadržaja koji podliježe plaćanju pristojbe ne prelazi tri kilograma po putniku; drugi su uvjeti primjene ovog oslobođenja, uz izuzetak onih koje se odnose na vrijednost proizvoda, isti kao i oni propisani člancima od 45. do 49. Uredbe (EEZ) br. 918/83;
- (e) proizvode na koje se odnose postupci predviđeni člankom 4. i člankom 5. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 565/80 ⁽³⁾;
- (f) opskrbu hranom iz članka 42. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 3665/87, u skladu s uvjetima propisanim stavkom 2. drugim podstavkom, i stavcima 3., 4., 5., 6. i 7. navedenog članka koji se primjenjuju *mutatis mutandis*.

3. Stavak 2. točka (b) primjenjuje se jedino ako se nadležnim tijelima države članice, u kojoj je prihvaćena izvozna deklaracija, dostavi potvrda koju su izdale dotične oružane snage, kojom se potvrđuje odredište proizvoda s obzirom na koju se podnosi izvozna deklaracija i kojom se jamči da će ti proizvodi stići do svoga odredišta.

Članak 4.

1. Osim kada je izvozna pristojba unaprijed utvrđena ili kada se utvrđuje natječajnim postupkom, primjenjuje se stopa koja je na snazi na dan kada je nadležno carinsko tijelo prihvatilo

⁽¹⁾ SL L 351, 14.12.1987., str. 1.

⁽²⁾ SL L 105, 23.4.1983., str. 1.

⁽³⁾ SL L 62, 7.3.1980., str. 5.

izvozna deklaraciju za proizvode na koje se plaćaju izvozne pristojbe. Od trenutka zaprimanja deklaracije proizvodi ostaju pod carinskim nadzorom dok ne napuste carinsko područje Zajednice.

Međutim, u slučaju *force majeure* kada:

- dotični proizvodi napuste carinsko područje Zajednice 60. dan od dana kada je zaprimljena izvozna deklaracija,
- se ne dostavi dokaz o izlasku iz carinskog područja Zajednice u roku u 12 mjeseci od dana kada je zaprimljena izvozna deklaracija,

naplaćuje se najviša stopa izvozne pristojbe na snazi tijekom razdoblja od dana zaprimanja izvozne deklaracije do dana kada proizvodi napuštaju carinsko područje Zajednice; kada je stopa koja je unaprijed utvrđena viša od najviše stope koja se primjenjuje, naplaćuje se po toj stopi.

Pri primjeni gore navedenog podstavka, ne uzima se u obzir bilo kakva izvozna subvencija koja je utvrđena u navedenom razdoblju.

Dokaz o izlasku iz carinskog područja Zajednice podnosi se u skladu s istim postupkom koji se primjenjuje i za subvencije. Ako se takav dokaz ne podnese u roku od 12 mjeseci od dana kada je zaprimljena izvozna deklaracija, dan izlaska iz carinskog područja Zajednice smatra se zadnjim danom tog roka.

2. Dan zaprimanja izvozne deklaracije smatra se operativnim danom za određivanje količine, prirode i značajki proizvoda koji se izvozi.

3. Najviša stopa izvozne pristojbe u smislu ovog članka je iznos izvozne pristojbe:

- iskazan u ECU,
- najviši za proizvod i dotično odredište za razdoblje u kojem se uspoređuju stope.

4. Izvozna pristojba utvrđena natječajnim postupkom je pristojba koja se unaprijed utvrđuje.

Članak 5.

1. Izvozna pristojbu naplaćuje država članica kojoj pripada carinarnica koja zaprimi izvozna deklaraciju.

2. Kada se izvozna pristojba mijenja s obzirom na odredište:

- (a) naplaćuje se pristojba koja je na snazi za odredište naznačeno u izveznoj deklaraciji, kako je utvrđeno člankom 4. stavkom 1., a bilo koja razlika u iznosu te pristojbe i najviše pristojbe koja je na snazi na dan zaprimanja izvozne deklaracije pokrivena je sredstvom osiguranja;

- (b) kada se daje to sredstvo osiguranja, izvoznik mora u roku od 12 mjeseci od dana prihvatanja dostaviti dokaz, osim u slučaju *force majeure*, da je proizvod uvezen; taj dokaz treba dostaviti na način kako je predviđeno člankom 18. Uredbe (EEZ) br. 3665/87;
- (c) ako se dokaz iz točke (b) ne dostavi u propisanom roku, smatra se da su proizvodi, osim u slučaju *force majeure*, stigli na određite s obzirom na koje se naplaćuje najviša stopa, te se zadržava sredstvo osiguranja i smatra se izvoznom pristojbom;
- (d) kada se dokaz iz točke (b) dostavi u propisanom roku, sredstvo osiguranje se vraća u skladu s određenim na koje je stigao proizvod i razmjerno količinama s obzirom za koje se dostavlja taj dokaz; svaki iznos sredstva osiguranja koji se u cijelosti ili djelomice ne vraća, zadržava se te se smatra izvoznom pristojbom;
- (e) kada izvoznik dostavi dokaz u roku naznačenom u točki (b) da je proizvod stigao na određite s obzirom za koje je pristojba niža od naplaćenog iznosa, usklađuje se iznos koji još treba naplatiti i vraća se dano sredstvo osiguranja;
- (f) sredstvo osiguranja može biti gotovinski polog ili jamstvo koje izdaje ustanova koja zadovoljava kriterije države članice u kojoj je zaprimljena izvozna deklaracija.

3. Kada nije poštovan rok iz stavka 2. točaka (b), (c) i (e), premda se izvoznik potrudio nabaviti dokaz na vrijeme, taj se rok može na zahtjev izvoznika produljiti za onoliko koliko nadležno tijelo u državi članici izvoznici smatra potrebnim s obzirom na navedene okolnosti.

Članak 6.

Kada se dokaz iz četvrtog podstavka članka 4. stavka 1. i/ili dokaz iz članka 5. stavka 2. točke (b) dostavi u roku od šest mjeseci od isteka razdoblja koje je propisano ovim člancima, iznos koji treba platiti na ime pristojbe je:

- (a) pristojba koja bi se naplatila da je poštovan navedeni rok;
- (b) dodatnih 15 % razlike između naplaćene pristojbe i iznosa iz točke (a).

Članak 7.

Kada se prihvati podnesena izvozna deklaracija za proizvode iz članka 2. točke (a), smatra se da se na potonje više ne odnosi članak 9. stavak 2. Ugovora, te se isti kreću, u skladu s člankom 1. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 222/77 ⁽¹⁾ o provožu Zajednicom.

⁽¹⁾ SL L 38, 9.2.1977., str. 1.

Članak 8.

1. Proizvodi koji podliježu izvoznim pristojbama kreću se između dvije države članice u skladu s glavom II. Uredbe (EEZ) br. 1062/87.

2. Polazna carinarnica u smislu Uredbe (EEZ) br. 222/77 poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se izvozna pristojba iz točke (c) naplati:

(a) kada dokument o unutarnjem provožu Zajednicom navodi carinarnicu koja pripada državi članici kao određitu carinarnicu, a ne sadrži navod iz članka 21. Uredbe (EEZ) br. 1062/87 (drugi navod) zato jer se na dotični proizvod nije odnosila izvozna pristojba u trenutku kada je ovjerena deklaracija o unutarnjem provožu Zajednicom; i

(b) kada je sukladno Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i zemalja EFTA-e o dogovorima o zajedničkom provožu, taj proizvod donesen u carinarnicu u nekoj zemlji EFTA-e; i

(c) kada je izvozna pristojba, uvedena nakon datuma kada je ovjerena deklaracija o unutarnjem provožu Zajednicom, bila na snazi na dan kada je proizvod donesen u određitu carinarnicu.

3. Ako izvoznik dokaže nadležnom tijelu da je roba napustila carinsko područje Zajednice na dan se nije primjenjivala izvozna pristojba ili niža pristojba od navedene stavkom 2., tada se ne naplaćuje niti jedna pristojba ili, ako je to potrebno, niža.

4. U smislu ove Uredbe zemlje EFTA-e su Austrija, Finska, Island, Norveška, Švedska i Švicarska.

Članak 9.

1. Sredstvo osiguranja se podnosi u skladu s člankom 24. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 1062/77 u pogledu proizvoda koji se kreću u skladu s člancima 24. i 25. Uredbe, kako bi se osiguralo da se naplati izvozna pristojba ako ti proizvodi ponovno ne uđu na carinsko područje Zajednice.

2. Čim se dostavi dokaz u polaznoj državi članici da su proizvodi ponovno ušli na carinsko područje Zajednice, vraća se osiguranje razmjerno količinama za koje je dostavljen dokaz.

Članak 10.

Kada se proizvod stavi u jedan od pojednostavnjenih postupaka predviđenih glavom IV. poglavljem I. Uredbe (EEZ) br. 1062/87 za prijevoz do određiteg mjesta ili za isporuku primatelju na carinskom području Zajednice, polazna carinarnica ne smije

ovjeriti bilo koju inačicu ugovora o prijevozu kojom bi prijevoz mogao završiti izvan navedenog carinskog područja, osim ako nije poduzela potrebne mjere kako bi osigurala naplatu dospjele izvozne pristojbe. U takvim se slučajevima primjenjuje stopa izvozne pristojbe koja je na snazi na dan kada je polazna carinarnica zaprimila deklaraciju o izvozu u treće zemlje.

Članak 11.

1. Kada je izvozna pristojba na snazi a proizvodi se ponovno izvoze u skladu s drugim podstavkom članka 6. stavka 2. ili drugog stavka članka 11. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1430/79 ⁽¹⁾, polaže se sredstvo osiguranja u jednakom iznosu izvoznj pristojbi.

2. Sredstvo osiguranja se iz stavka 1.:

(a) vraća kada je odluka o zahtjevu za povratom novca ili za oslobođenjem od plaćanja izvozne pristojbe pozitivno riješena;

(b) se zadržava i smatra se izvoznom pristojbom kada je:

- odluka iz točke (a) negativna, i kada
- izvozna pristojba nije plaćena u roku od 30 dana od dana kada je izdana platna obavijest.

Članak 12.

Tijekom razdoblja kada je izvozna pristojba koja se promjenjuje za određeni proizvod viša od nule, mogu se, na zahtjev

zainteresirane strane, ukinuti izvozne dozvole za taj proizvod i povući zahtjeve podnesene za te dozvole, osim u sljedećim slučajevima:

(a) na dozvoli je naznačen iznos subvencije koji je unaprijed utvrđen ili koji je utvrđen natječajnim postupkom;

(b) dozvola je izdana kao rješenje zahtjeva podnesenoga na dan kada se primjenjivala pristojba, a taj se dan, kada je podnesen zahtjev, određuje se u skladu s člankom 15. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3719/88 ⁽²⁾;

(c) zahtjev je bio za dozvolu koja je obuhvaćena točkom (a) ili (b).

U takvim se slučajevima odmah aktivira osiguranje koje se odnosi na dozvolu.

Članak 13.

1. Ovime se stavlja izvan snage Uredba (EEZ) br. 645/75.

2. Upućivanje na uredbu stavljenju izvan snage na temelju stavka 1. smatra se upućivanjem na ovu Uredbu.

Upućivanje na članke uredbe stavljenju izvan snage čita se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu.

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu 1. travnja 1989.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. siječnja 1989.

Za Komisiju
Ray MAC SHARRY
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 175, 12.7.1979., str. 1.

⁽²⁾ SL L 331, 2.12.1988., str. 1.

PRILOG

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 645/75	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. stavak 1.	Članak 2.
Članak 2. stavak 2.	
Članak 2.a	Članak 11.
Članak 3.	Članak 3.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
—	Članak 6.
—	Članak 7.
Članak 6.	Članak 8. stavak 1.
Članak 7.	Članak 9.
Članak 8.	Članak 10.
Članak 9.	—
Članak 10.	Članak 12.
Članak 11.	Članak 13.
Članak 12.	Članak 14.